Die digitale Landesbibliothek Oberösterreich

oö landes bibliothek

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:
Director: Mag. Renate Plöchl
Deputy director: Mag. Julian Sagmeister
Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek
Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:
Email: landesbibliothek(at)ooe.gv.at
Telephone: +43(732) 7720-53100

a ¶ Super decimis. ſecus ſi ↄueniant̃ ſup aliqua re in qua non ſunt priuilegia ti. vnde ſi p tales lr̃as ↄuenirent̃ ſup decimis poſſeſſionū poſt generale cõciliuꝫ acquiſitarū: bene valerent lr̃e: qꝛ in illis iure cõi cum alijs cenſentur. ꝭ. de deci. nup. qꝛ ſup rebus in qbus priuilegiati ſunt intelligitur qᷣ hic dicit̃: vt patet ex ipſa lr̃a. ꝓter hoc habẽt adhuc aliud priuilegiū. ſ. ꝙ per lr̃as ad iudiciū trahi nõ poſſunt niſi de ipſoꝝ ordine fecerint mentionem: ⁊ alij ꝗ̃plures habent ſimile priuilegium non eſt tamen in iſto corpore.

b ¶ Mentione. ſuppreſſio. n. dignitatis vl̃ nõis vitiat reſcriptū. ꝭ. e. ad aures. ⁊. ꝭ. e. ſedes ꝰ. de ↄſti. cū acceſſiſſent. ⁊ ꝙ ᷣ iſtis hic dicit̃ idem intelligo de oĩbus religioſis que habẽt conſimile ꝓuilegiū vt templarij ⁊ hoſpitalarij. ꝭ. ᷣ deci. ex parte ſꝫ nonne priuilegium iſtorum generale eſt ad oẽs ciſter. ita qdem ergo per iſtas ſpãles lr̃as debet eis derogari qꝛ ſpãle ⁊c. ꝰ. e. c. i. ⁊. ꝭ. e. paſtoralis. ⁊. ꝭ. de offi. leg. ſtuduiſti. ⁊. ff. ᷣ re. iu. in totū. ex his videt̃ ꝙ ſpeciales lr̃e derogẽt ꝓuilegijs generalibus: ſed non eſt verū: qꝛ priuilegiū eſt lex ꝓuata ⁊ cõtra ius cõe. iij. di. ꝓuilegia. ꝭ. ᷣ v̓. ſig. abbate. cõmiſſio iſta ᷣ dã dis decimis ius cõe ↄtiet: ⁊ priuilegiū nõ tollit̃ p ius cõe: niſi fiat mẽtio ᷣ ꝓuilegio ĩ cõmiſſione ⁊ iõ nõ valent lr̃e ẽt ſpãles ſm̃ ius cõe obtente ↄ̃ ꝓuilegiū venit̃: vt. ꝭ. de re iudi. iter monaſteriū. Sed ſi ſunt citati monachi debẽt venire priuilegiuꝫ ſuū allegaturi. ff. de iudi. ſi qs ex aliena. alias teneret ſnĩa cõtra eos lata. ꝭ. ᷣ ap. ſi duobꝰ.

E Tsi e ¶ Legitur varijs modiſ ⁊ cõiter ſũmat̃ vt ĩ rubro. Sed ſumma aliter ⁊ ſpãlius ſm̃ lec. cõiter approbataꝫ. Si ſede vacante ſcribit̃ capitulo vt gerẽti vices epi vt prebendã alicui cõferat: ſi creatur eps nunduꝫ executo mãdato ⁊ ad eum ſpectet collatio prebẽdaꝝ illᷣ adiplet̃ tenet̃. h. d. Diuidit̃ in qnqꝫ ptes. In ꝑma ponit mãdatū. In ſcᷣa excuſationeꝫ capituli ibi ipſi vero. Tertio excuſationẽ epiſcopi ibi: cū itaqꝫ. Quarto illius excuſationẽ reprobat ibi: qᷣ nullatenus. Quinto antiphorizat ibi pro eo. Ab. ſic.

⁊ infra. ¶ Si contra uos ſuper decimis[a] vel alijs que ordini veſtro ſpãliter ſe. ap. indulſit: non facta mẽtione[b] ciſtercieñ. ordinis lr̃e fuerunt a ſed. apo. impetrate per eas minime tenemini reſpondere.

Idem tornacenſi epiſcopo.

¶ Si ſede vacante ſcribit̃ caplo vt ꝑbẽdã alicui cõferat eps de nouo creatus illud adimplere tenet̃.

Etsi e Am te ⁊ infra. ¶ Dudum ſiquidem ante tuam ꝓmotionẽ lr̃e a nobis ſi bene meminimus emanarũt: quibus decano ⁊ eccleſie[c] tibi cõmiſſe: te adhuc in eodeꝫ capitulo exiſtente: mandatuꝫ dedimus ⁊ preceptum: ut. M. qui de gente iudeorum origineꝫ duxit: ⁊ diuina gratia fidem[d] chriſti ſuſcepit in canonicum reciperẽt: ⁊ prebendam ſibi conferre deberent ⁊ infra. ¶ Ipſi vero quia donatio[e] prebẽdarum ad te ſpectabat preceptuꝫ noſtruꝫ executioni non potuerunt mãdare. ¶ Cuꝫ itaqꝫ preſcriptus. M. te ſuper hoc ex parte noſtra regreret. rñdiſti ꝙ nulluꝫ inde mandatū receperas: ⁊ ſic eum a te infecto negocio[f] remiſiſti. ¶ Qᷣ nullatenus feciſſe deberes[g] ſi datã lr̃aꝝ[h] diligentius attendiſſes: cum tempore quo lr̃e ipſe date fuerunt de capitulo ipſo eſſes ſicut q eras archi. ⁊ canonicus eiuſdem eccleſie nec eſſes adhuc in epm̃ ↄſecratꝰ: ⁊ ifra. ¶ Pro eo vero ꝙ iudeus[i] extiterit ipm̃ dedignari nõ debes.

c ¶ Eccleſie. tibi ſcribebatur capitulo vacante eccleſia

d ¶ Fidem xp̃i. hic preſumit papa ex ſubſequenti honeſta ↄuerſatione vt patet ĩ antiqua cõpilatione. ꝭ. de preſump. ex ſtudijs: ſicut ecõuerſo ex antecedẽti preſumitur ꝓſequenti. ꝭ. de preſump. mandata. ⁊. ij. q. i. in primis vt ſi vita eius vel opinio talis antea non extitit. in fi. xvi. di. miramur in fi. ff. de ſuſpec. tu. l. iij. §. queri poteſt. ⁊ de ſuſcep. ⁊ archa. ſi aliquid. li. x.

e ¶ Quia donatio. bene allegabant qꝛ nõ habebant poteſtatem conferendi: ſed epiſcopus ſi tñ papa ↄtuliſſet beneficiū alicui: ⁊ mãdaret vt ipſum recipiant tunc bene valent lr̃e: ⁊ ipſum recipere debent ⁊ econuerſo: ſi collatio pertinet ad capitulum: non debet ſcribi epiſcopo.

f ¶ Infecto negocio. p lr̃as directas capitulo nõ tenebatur eps iſtū recipe de neceſſitate. de honeſtate tñ ipm̃ recipe debebat: ſꝫ de hoc reprehendit̃ qꝛ dicebat ꝙ nõ receperat ĩde mandatū nec ẽt p lr̃as iſtas plene colligitur: ꝙ ei teneat̃ beneficium ↄferre. vel dic ꝙ bene tenentur euꝫ recipere ⁊ ↄferre prebendã: vt apparet ex forma mãdati. ꝰ. vbi dicit in canonicū reciperẽt ⁊ prebẽdaꝫ ↄferrẽt. ⁊ p alia v̓ba ſ. mandatū dedimus: ⁊ preceptum. xiiij. q. i. qᷣ precipitur. ꝭ. de ver. ſig. in his.

g ¶ Deberes. ar. ꝙ qs cū alijs facere dꝫ: ſi facultas ſe obtulerit: ipſe ſolus facere debet ſicut ſolus põt emẽdare qᷣ cū alijs male fecit. ꝭ. de iureiur. ſicut noſtris vbi ex hoc. ⁊. xxxv. q. ix. ꝙ qs cõmiſit. ar. ↄ̃ de cle. ↄiu. diuerſis fallacijs. ⁊ eſt ar. ꝙ cã alicui delegata ipm̃ ſeqtur: nec trãſit ad ſucceſſores: ſed ↄ̃riū verū eſt. ꝭ. de offi. dele. qm̃ abbas. ⁊. ꝭ. de offi. ordi. paſtoralis. §. preterea. Iteꝫ ar. ꝙ ſi aliqd mandat̃ capitulo: cuilibet de capitulo ſigillatim ĩtelligitur eſſe mãdatū: q illud implere poſſit: ⁊ ſi tunc illud facere nõ poſſit: illud debet facere cū potuerit: ⁊ ita cum eps ſit de capitulo tanquã caput. ꝭ. de ↄceſ. preben. ⁊ eccle. non va. poſt electionem in parte deciſa. ⁊. ꝭ. de his que fi. a pre. nouit. nõ poterat dicere ꝙ nõ recepiſſet mandatum. ar. contra. xij. q. ij. qui manumittit̃.

h ¶ Datam litterarum: ad hoc ſemper ↄſueuit notari hec decre. ꝙ data lr̃aruꝫ ſemp ↄſideranda eſt: vt. ꝭ. e. ↄſtitutꝰ. ⁊. ꝭ. de ſen. ex. ſi aliqñ. ar. ↄ̃ ꝙ p̄ñtatio lr̃arum ⁊ non data ↄſiderãda eſt. ꝭ. e. c. capituluꝫ ſancte crucis. ⁊. ꝭ. de cle. non reſi. qualiter. ⁊. ꝭ. de preben. dilectus. ij. ⁊ ad idem. ꝭ. de vſu. qꝛ fruſtra. ꝭ. de ap. vt debitus. rõneꝫ iſtius ↄ̃rietatis dicemus ſup illa decre. dilectus. ij. Itẽ ẽ hic ar. ꝙ edẽdus ſit dies ⁊ ↄſul aduerſario. ar. ꝭ. e. ſi aũt. ⁊. c. plerũqꝫ. ⁊. C. de ↄ̃hen. ⁊ ↄmit. ſti. optimã. Sꝫ ↄ̃. ff. de eden. l. i. ⁊. ij. ⁊. ff. quẽadmo. teſta. aperi. l. ij. §. diem aũt. So. in editione lr̃arum dñi pape faciẽda aduerſario oĩa ponenda ſunt: qm̃ lr̃e ſunt cões. ar. ꝭ. ᷣ dila. ꝓterea ⁊ ea q̃ cõia ſunt ĩtegraliter ſunt edẽda. ꝭ. de ꝓba. qm̃ ↄ̃. ⁊ lr̃e tradende ſunt ad videndū. ꝭ. ᷣ fi. inſtru. ſi ſcripturã autẽticã: ⁊. c. S. ꝑpetuus vicariꝰ decr. greg. ⁊ ibi dicemus de editione ĩſtrumentoꝝ. ad idẽ ar. ꝭ. de offi. dele. cum in iure.

i ¶ Judeꝰ. qm̃ de iudeis cõuerſis eccleſia fundata fuit. xxi. di. in nouo. ⁊ xxij. q. iiij. recurrat.

Lucius. iij. linco. epiſcopo.

¶ Non valet reſcriptum impetratum ad beneficia ſi ĩ eo tacetur dignitas impetrantis.

Ad aures nr̃as ꝑuẽit ꝙ plerũqꝫ decani archidiaconi ꝑceptores uel alij eccl'iaſticis ꝑditi dignitatibus ſup mĩoribus bñficijs lr̃as[k] ĩpetrãtes nomẽ ſupp̄mũt dignitatis ſue ⁊ ſimplici noĩe ſe appellãt tãqꝫ nõ hẽant aliquẽ pſonatū ⁊ ifra. ¶ Cõ. t. t. r. ꝙ cū nõ ſit ĩtẽtiõis[l] nr̃e ut pſõe pluribus redditibus abũdãtes p lr̃as nr̃as paupes clericos ſup mĩoribus bñficijs ĩgetẽt: lr̃as ĩ qbus actor ſue nomen dignitatis ſupp̄mit[m] vires[n] nolumꝰ obtinere.

Idẽ norwicẽſi epõ.

¶ Valet ſcõm reſcriptū ĩpetratuꝫ ab aduerſario lꝫ nõ faciat mentionẽ ᷣ ꝑmo ſi ꝑmus impetrãs dolo uel negligẽtia nõ fuit vſus illo.

Si ãt aliqs anctoritate poſterioꝝ lr̃aꝝ p aduerſariū ĩ iudiciuꝫ tractus ſubiecerit lr̃as ſe ꝑores hr̃e de qbus ĩ poſterioribus mentio non habet̃. ¶ Si eis dolo[o] vel negligentia uti poſtpoſuerit: excuſari[p] nõ dꝫ. ¶ Si aũt qꝛ delegati iudicis copiã nequerit[q] hr̃e[r] p poſterioꝛes lr̃as ñ poterit ↄuẽiri.

Idẽ.

¶ Non valent reſcripta per que incerti iudices dantur vel futura negocia committuntur.

Ad hec ſumus: ⁊ infra. ¶ Si

A Ures. ¶ Cõis eſt diuiſio. ſecunda ibi: ↄſultationi. Ab. ſic.

k ¶ Lr̃as ĩpetrantes. q̃ ſine ſpãli mãdato dñi ĩpetrare ad lites nõ valẽt. ꝭ. e. nõnulli. ⁊. ꝭ. e. ex parte decani. ſecꝰ ĩ hoc cãu.

l ¶ Intentionis. hic patet dñm papã ſic vni cõcedere beneficiū: ꝙ aliuꝫ non ledat vel grauet ſalteꝫ grauiter ſeu enormiter. xxv. q. ij. de eccleſiaſticis. ⁊. xi. q. iij. ſi qs ñ obediat. ⁊. ix. q. vi. nũc v̓o. ⁊. ff. ne quid. in loco pub. l. ij. §. merito. ⁊. §. ſi quis a principe. ⁊. ꝭ. ᷣ offi. ordi. licet. ⁊. ꝭ. de cõſue. c. cum olim.

m ¶ Supprimit. puniri debet q ſupprimit qᷣ retenetur reuelare. l. diſt. ex penitentibus. ff. de act. emp. ⁊ ven. l. i. §. i.

n ¶ Uires nolumꝰ obtinere: ⁊ ita videtur ꝙ littere iſte nõ valeant. quid ſi obtineant per litteras tales: dic ſuper hoc ꝑut no. ꝭ. e. ad audientiam. ij. in glo. que incipit: ſed queritur.

Si aũt. ¶ Diuidit̃. qꝛ ꝑmo ponitur thema ⁊ q̃ſtio. Scᷣo ſolutio ibi. ſi eis: ⁊ ibi diſtinguit ⁊ ſm̃ mẽbrū ibi. ſi aũt. Ab. ſi.

o ¶ Dolo vel negligẽtia. dolus ⁊ negligẽtia ꝑſumitur: ſi ſteterit p ãnū ꝙ nõ vtitur lr̃is. ꝭ. e. plerũqꝫ. ⁊. ꝭ. e. ex pte. ſi copiã iudicis hr̃e potuit ſꝫ cõtradicit lex. C. de diuer. reſcriptis falſo. q̃ dicit ꝙ reſcripta ꝑpetua ſunt ſꝫ nõ ẽ ↄ̃: qꝛ h ꝙ dicit lex: ĩtelligitur ſi aliud reſcriptū nõ ĩpetraretur ↄ̃ ꝑmū alias ſemp valent reſcripta viuente mandatore ⁊ eo mortuo dummodo facta ſit citatio.

p ¶ Excuſari ñ dꝫ. i. nõ poterit excipere ꝓpter culpã ſuã: quo minus teneatur rñdere p ſcᷣas lr̃as ſed ↄ̃ videt̃ qꝛ ſi ſcᷣe lr̃e nõ faciãt mentionem de ꝑmis valẽt ꝑme. ergo poterit excipe: vt. ꝰ. e. ceteꝝ. ꝓterea q̃ ãnua ſũt ad agendum ꝑpetua ſunt ad excipiendū. ff. de doli excep. pure. §. vl. ergo ſp potuit iſte excipe p ꝑmas: ex quo nõ faciũt mentionem ſcᷣe ᷣ ꝑmis. ſo. exceptionū q̃dã ſunt ꝑpetue q̃dã tpales. Perpetua dicit̃ illa que ꝑpetuo cõpetit qñcunqꝫ actor agit: vt exceptio doli: qꝛ exceptio doli nõ ↄpetit niſi qs agat. ff. de excep. l. exceptio. ⁊. l. exceptiões. Tpales ſunt ille q̃ non ſp cõpetunt ⁊ euitari pñt: vt in predicta. l. exceptiões. §. tpales. ⁊ talis eſt hec: qꝛ expirauit anno elapſo. ꝭ. e. plerũqꝫ. ⁊. ꝭ. de offi. or. paſtoralis in fi. ar. preterea iſta mõ non habent locū: ſed qui ꝑmo ſuas lr̃as p̄ñtauit iudici ⁊ ꝓcedit infra ãnū ille obtinet. ꝭ. de ap. vt debitus de hoc notatū eſt. ꝰ. eo. c. i. in fi. ⁊ in. c. ceterum. qualiter hic intelligendum ſit.

q ¶ Nequiuerit: ⁊ ita eſt hic arg. ꝙ ſi per me non ſtat mihi non eſt imputanduꝫ. ij. q. vi. anterioꝝ. §. ad hec. in auc̃. vt ſpon. lar. §. hic quoqꝫ. vñ ſumptus fuit. §. hic. ⁊. ff. ex. qui. cau. ma. ſed ⁊ ſi. i. rñ. qualiter intelligatur hic iſta impotentia dicitur. ꝰ. e. c. i.

r ¶ Habere: repete poſtpoſuit eis vti.

Ad hec. ¶ Legitur principalr̃ duobus modis ſed ſm̃ cõem intellectū dicit vt ĩ rubro. ⁊ diuiditur: qꝛ ĩ ꝑma pte ponit̃ exceſſus. ĩ ſcᷣa ꝓuiſio ibi: nos igitur. Ab. ſi.